

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/432/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614203584
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7614203584.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov: 1/S. R., nar. X.X.XXXX, bytom v G. C., Š. XXX a 2/ N. R., nar. X.X.XXXX, bytom v G. C., Š. XXX, obaja právne zastúpení Mgr. Adriánom Bobkom, advokátom so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia 78, proti žalovanému: N. R., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom v G. C., G. N. XX, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 9C/47/2014-128 zo dňa 21. januára 2016

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s doplnčacím rozsudkom v napadnutej časti vo výrokoch o zaplatení žalovaným žalobcom v 1. a 2. rade t.j. každému z nich po 3.000,- eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcom v 1. a 2. rade proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 5000,- Eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 5000,- Eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi v 1. rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 709,92 Eur, ktoré zaplatí právnemu zástupcovi žalobcu v 1 rade v lehote do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni v 2. rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 570,38 Eur, ktoré zaplatí právnemu zástupcovi žalobcu v 1 rade v lehote do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcov proti žalovanému titulom náhrady nemajetkovej ujmy v znení žaloby podanej žalobcami na súd prvej inštancie dňa 24.2.2014, ktorou sa žalobca v 1. rade domáhal od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,00 eur s tým, že rovnako dňa 25.7.2014 bola doručená súdu žaloba žalobkyne v 2. rade, ktorá sa rovnako od žalovaného domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,00 eur, z dôvodu usmrtenia ich syna M. pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 19.1.2007 s tým, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T/24/2010 zo dňa 24.8.2010, odsúdený pre trestný čin usmrtenia a ublíženia na zdraví, nakoľko jeho protiprávnym konaním bolo zasiahnuté do rodinného života žalobcov a ide o následok neodstrániteľný a nenapraviteľný. Smrť ich syna bola nečakaná, úplne zbytočná a nie je možné sa s ňou vyrovnáť. Uvedli,

že medzi nimi a synom mali vytvorenú úzku rodinnú väzbu, jednalo sa o jednu z najbližších osôb v ich živote, čo ich zasiahlo predovšetkým v citovej oblasti s tým, že žalovaný dopravnú nehodu spôsobil pod vplyvom alkoholu a náhrada nemajetkovej ujmy môže aspoň čiastočne prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil s odkazom na článok 19 ods. 1,2 Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., ako aj ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 13 ods. 1 až 3 OZ s poukazom na ust. § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s tým, že dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podanej žaloby, keďže súd prvej inštancie žalobe žalobcov vyhovel nie v navrhovanej výške, ale vo výške 5.000,00 eur pre každého zo žalobcov, keďže v prevyšujúcej časti žalobu žalobcov zamietol s poukazom na doplniaci rozsudok č.k. 9C/47/2014-186 zo dňa 25.10.2018 v tomto znení:

I. Súd žalobu žalobcu v 1. rade čo do zaplatenia sumy 25.000,- eur zamietla.

II. Súd žalobu žalobkyne v 2. rade čo do zaplatenia sumy 25.000,- eur zamietla.

4. Žalobcovia sa domáhali náhrady nemajetkovej ujmy od žalovaného, z dôvodu úmrtia ich syna M. R., každý vo výške po 30.000,00 eur s tým, že v zmysle § 225 ods. 1 CSP po vrátení veci na vydanie doplnovacieho rozsudku uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 3co/249/2017-166 zo dňa 28. augusta 2018, súd prvej inštancie v spore rozhodoval aj doplniacim rozsudkom č.k. 9C 47/2014-186 zo dňa 25.10.2018.

5. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobcovia s ich nebohým synom žili v spoločnej domácnosti a medzi nimi boli vytvorené a existovali sociálne a citové vzťahy. Syn žalobcu zomrel v mladom veku, pred smrťou žil v spoločnej domácnosti so žalobcami. Žalovaný v konaní nepreukázal, že nebohý pred smrťou žil v domácnosti jeho vtedajšej priateľky, aj keď bolo potvrdené to, že mal vážnu známosť. V konaní nebolo preukázané, aby medzi nebohým a žalobcami boli vzťahy narušené. Aj keď medzi nimi boli určité problémy, nešlo o spory značnej intenzity. Vypočutí svedkovia potvrdili, že nebohý bol dobrým človekom, pomáhal rodine pri prácach, v domácnosti a jeho smrťou došlo k citovej ujme na strane žalobcov ako blízkej osoby a k zásahu žalobcov do ich práva na súkromie a rodinný život. Súd rovnako vychádzal aj zo zavinenia žalovaného s odkazom na citované trestné konanie a § 135 ods. 1 v tom čase účinného Občianskeho súdneho poriadku, čím bol preukázaný vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti, resp. protiprávnym konaním a škodou, keďže bolo nepochybne preukázané, že k smrti nebohého došlo pri dopravenej nehode, ktorú zaviniel žalovaný. Keďže v danom prípade boli naplnené aj zákonné predpoklady v zmysle § 13 ods. 2 OZ, nakoľko vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu nestačilo zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých u žalobcov, nakoľko je nepochybné, že v prípade straty blízkeho člena rodiny nie je morálna satisfakcia postačujúca, pretože ide o zásah s neodstrániteľnými následkami, prichádza do úvahy právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko smrť blízkej osoby nemožno nijako vyčísliť peniazmi a preto náhrada nemajetkovej ujmy predstavuje skutočne len určitú satisfakciu, ktorej úlohou je iba do istej miery odškodniť stratu pozostalých.

6. V predmetnom konaní žalobcovia, ako rodičia nebohého, požadovali nemajetkovú ujmu vo výške každý po 30.000,00 eur. Pri priznanej výške nemajetkovej ujmy, vzal súd prvej inštancie zreteľ aj na to, že nebohý syn žalobcov dobrovoľne nastúpil do vozidla, ktoré riadil žalovaný, hoci muselo mu byť zrejmé, že je pod vplyvom alkoholu, čo bolo preukázané v trestnom konaní, v čase smrti nepracoval a vzhľadom na jeho vzdelanie nie je ani predpoklad aby finančne pomáhal a zabezpečoval rodičov, pričom bolo preukázané, že nebohý si plánoval založiť rodinu, osamostatniť sa od žalobcov a to aj pokiaľ by ostali bývať s partnerkou v domácnosti žalobcov, po smrti syna žalobcovia nevyhľadali odbornú pomoc, čím nebol preukázaný výrazný nepriaznivý vplyv na ich zdravotný stav s tým, že žalovaný oľutoval smrť nebohého, poznali sa navzájom, považoval nebohého za dobrého človeka a so zreteľom na všetky tieto skutočnosti súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,00 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p..

7. Proti rozsudku, a to v časti v ktorej súd vyhovel žalobe žalobcov vo výške 3.000,00 eur pre každého zo žalobcov, keďže žalovaný súhlasil so zaplatením sumy 2.000,00 eur každému zo žalobcov, podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ O.s.p.. Mal za to, že

rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže nebohý, sa v tom čase, väčšinou zdržiaval v domácnosti svojej priateľky. Taktiež vzťahy medzi žalobcami a nebohým synom boli rozhárané a nebohý sa často sťažoval, že ho žalobcovia nemajú radi, nedávajú mu peniaze. Čo sa týka trestného konania žalovaný uviedol, že zvažuje podať mimoriadny opravný prostriedok proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, č.k. 3T/24/2010 zo dňa 24.8.2010 a preto považoval priznanú náhradu nemajetkovej ujmy za neprimerane vysokú, keďže za adekvátnu náhradu považoval sumu vo výške 2.000,00 eur pre každého zo žalobcov. Rovnako nesúhlasil s priznaním náhrady trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 3 O.s.p., keďže mal za to, že žalobcovia nemajú nárok na žiadnu náhradu trov konania. Navrhoval aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcov v 1. a 2. rade zamietne a účastníkom trovy konania neprizná, prípadne rozsudok zmení tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 2.000,00 eur, ako aj žalobcovi v 2. rade sumu 2.000,00 eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že sa účastníkom trovy konania nepriznajú.

8. Proti odvolaniu žalovaného podali žalobcovia vyjadrenie, v ktorom nesúhlasili s odvolaním žalovaného. Uvedli, že v konaní bolo preukázané, že vzťah medzi nimi a ich nebohým synom bol dobrý, žili v spoločnej domácnosti a existovali medzi nimi sociálne aj citové vzťahy, aj keď je pravdou, že v tom čase mal nebohý priateľku, s ktorou sa stretával, ale vytvorenie domácnosti bolo len v rovine ich spoločných plánov do budúcnosti. Preto navrhovali rozsudok potvrdiť ako vecne správny s tým, že si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcov nevyjadril.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP a to z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 1 prvej vety CSP od 1.7.2016 v znení odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP, t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.5.2020 o 10:05 hod., č. dv. 212/II posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 7.5.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

12. Žalobcovia podali odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku s tým, že dopĺňací rozsudok vo veci bol už vydaný súdom prvej inštancie za účinnosti Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016.

13. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 1.7.2016).

14. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk

Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016) je procesnou inou vadou konania, kde patrí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP, do 1.7.2016 § 157 ods. 2 O.s.p.).

17. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP, do 1.7.2016 § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

20. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani to, aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, aby výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 132 až 135 O.s.p. účinného v čase rozhodovania, alebo aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, berúc do úvahy len všeobecný charakter podaného odvolania zo strany žalovaného, čo sa týka uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (od 1.7.2016 § 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

21. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na nedôvodnosť a právnu irelevantnosť námietok žalovaného a preto sa v celom rozsahu v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozhodnutia len dopĺňa na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd konštatuje, že predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 a nasl. OZ sú existencia ujmy, ktorá spočíva vo vzniknutej traume a iných negatívnych následkov na strane žalobcov, porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, ktorý spočíva v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcov a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a ujmov.

23. Uplatnenie nároku podľa § 13 ods. 2 OZ upravuje priznanie peňažného zadosťučinenia za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnostného práva na súkromný život v dôsledku úmrtia blízkej osoby. Súčasťou súkromného života je aj rodinný život, ktorý v sebe zahŕňa právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahu s ďalšími ľudskými bytosťami tak, aby bolo možné tieto rozvíjať a naplňovať vlastnú osobnosť. Smrť blízkej osoby tak môže vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným sociálnym, morálnym, citovým, kultúrnym väzbám predstavovať vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a naplňovanie osobnosti postihnutej fyzickej osoby, čo môže byť kvalifikované ako ujma znižujúca dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti. Ust. § 13 ods. 2 a 3 OZ ale nevymedzuje hranicu (či už minimálne alebo maximálne), t.j. určenie takejto výšky a hovorí len, že výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Uplatní sa preto postup podľa ust. § 136 O.s.p., t.j. do 1.7.2016, kedy súd túto výšku určí podľa svojej úvahy.

24. Odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci jednoznačne z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané zavinenie žalovaného a preto jeho odvolacia námietka v znení, že mieni podať mimoriadny opravný prostriedok, v spore právne irelevantná.

25. V konaní bola jednoznačne preukázaná citová väzba medzi žalobcami a ich nebohým synom, keďže žili v spoločnej domácnosti, nakoľko opak žalovaný v konaní nepreukázal, a preto sa aj odvolací súd stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že boli splnené všetky predpoklady priznania nemajetkovej ujmy žalobcom, t.j. neoprávnené konanie, resp. protiprávny úkon zo strany žalovaného, existencia ujmy na strane žalobcov a bezprostredný vzťah, t.j. príčinná súvislosť medzi vzniknutou nemajetkovou ujmovou a konaním žalovaného, a nakoľko v prípade straty blízkeho člena rodiny nie je morálna satisfakcia v zmysle § 13 ods. 1 OZ postačujúca, pretože ide o zásah s neodstrániteľnými následkami, prichádza do úvahy právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 OZ.

26. Odvolací súd uvádza, že správne súd prvej inštancie určil výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ), t.j. berúc do úvahy aj zavinenie žalovaného pod vplyvom alkoholu s tým, že v obci jazdil neprimeranou rýchlosťou, čím závažne porušil predpisy ohľadne premávky na pozemných komunikáciách, a aj keď smrť nebohého oľutoval, poznali sa navzájom a považoval ho za dobrého človeka, berúc do úvahy, že nebohý mal vedomosť, že žalovaný je pod vplyvom alkoholu, žalobcovia po smrti syna nemuseli vyhľadať odbornú pomoc, keďže bol v konaní preukázaný nepriaznivý vplyv úmrtia ich syna na žalobcov, so zreteľom na účel finančného zadosťučinenia, ktorým nie je kompenzovať žalobcom stratu ich blízkeho syna, ale do istej miery kompenzovať ich útrapy vyvolané jeho smrťou, súd prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu primerane znížil žalobcami navrhovanú výšku finančného zadosťučinenia.

27. Aj keď žalovaný bol ochotný zaplatiť žalobcom finančné zadosťučinenie titulom nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,00 eur každému z nich a preto len v rozsahu 3.000,00 eur z priznaných súm podal odvolanie, súdom priznaná suma vo výške 5.000,00 eur každému zo žalobcov, je aj podľa odvolacieho súdu primeraná, zodpovedajúca predpokladom podľa ust. § 13 ods. 2 a ods. 3 OZ, čím je odvolanie žalovaného v napadnutej časti výrokov rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom, o zaplatení žalovaným žalobcom v 1. a v 2. rade, t.j. každému z nich po 3.000,00 eur nedôvodné, keďže na danú konkrétnu vec je súdom určená nemajetková ujma vo výške po 5.000,00 eur primeraná, berúc do úvahy konkrétne dôkazy, na ktoré súd prvej inštancie bral zreteľ, čo sa týka vyhodnotenia skutkového stavu, ako aj právneho posúdenia veci správne, z hľadiska naplnenia zákonných predpokladov priznania primeranej náhrady nemajetkovej ujmy titulom zavinenej smrti blízkej osoby žalobcov, žalovaným.

28. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam sú preto odvolacie námietky žalovaného v spore právne irelevantné.

29. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti odvolateľom vo výrokov o zaplatení žalovaným žalobcom v 1. a v 2. rade, t.j. každému z nich po 3.000,00 eur (spolu vo výške 5.000,00 eur), v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku v spojení s výrokom o trovách konania, potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a priznal plne úspešným žalobcom proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže „ex offo“ nevzhliadol vo veci dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP a to aj z dôvodu ich nepreukázania zo strany žalovaného s tým, že o výške priznaného nároku rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP vychádzajúc z účelnosti trov konania v zmysle § 251 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).